

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

E ante A

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Drusus, *Drusus*, Vir Romanus, genere & eloquentia magnus, sed ambitiosus, & superbus, Catonis avus, de quo sic Cic. 4. de Finib. Conferam autē, inquit, arum tuam Drusum cum C. Graccho eius sepe aequali. Ad illis munus magnificentissimū dedit: Quætor in Asia nullis insignibus uti voluit, nequid ipso esset insignis: Tribunus pleb. Latinis civitatem, plebi as gnos, Equitibus curiam, Senatui iudicia permisit. Fuit & ante hunc M. Livius Drusus, cognomento Salinator, qui unā cū C. Nerone collega suo in Consulatu Asdrubalem vicit. Virg. 6. Aen. Quia Decios, Drususq; procul, & Drusus item alius Cicconis sodalis, de quo 3. de Nat. deor. sic scribit: Cur sodalis meus interfectus domi suæ Drusus, & Fuit & hoc nomine Livæ Augustæ filius, qui in Germania perit: de cuius morte extat Ovidii carmen consolatorium ad Liviam matrē.

Dryes, *Dryes*, Filius Hippolochi, & pater Lycurgi, qui in bello Thebano Eteoclis partes sequutus, quum in pugna Parthenopæum lethali idu vulnerasset, à Diana sagittis occisus est. Statius: Horrēdumq; Dryanta movet, &c.

Dryades, *Dryades*, Ger. *Waldgötter* Nymphæ sylvarū præfides: ita dicit à Græco nomine *dryes*, quod quavis propter quæcū significet accipitur tamē pro quavis arbore. Virg. 1. Georg. Ferte simul Faunūq; pedem, Dryadesq; puellæ: Hamadryades autē dicuntur singularum arborum nymphæ, quæ cū iis unā nasci & occidere dicuntur: cuiusmodi describit Ovid. lib. 8. Metam. quercu annofa ab Ericichone succisa interemptam.

Dryantides, *Dryantides*, Dicitur est Lycurgus Thraciæ rex, à patre Dryante. Ovid. in Ibin: Utque Dryantidæ Rhodiæ pæta regna tenent.

Dryidæ, *Dryidæ*, Ger. *Die weisen vnd geistlichen bey den vntert Gallen*, sive Druidæ, sive etiam Druides, dicti sunt Gallorum sacerdotes, qui de totius gentis controversiis constituebant. Nomen habere creduntur à ditione *dryes*, quæ olim quavis arborem: hodie verò peculiariter quercum significat, quod maximè in lucis versabantur. Plin. lib. 16. cap. 44: Nihil habent Dryidæ: ita enim Galli suos appellant magos Iulio, &c. Cæf. lib. 6. bell. Gall. Druidæ rebus divinis intersunt, sacrificia publica ac privata procurant, religiones interpretantur. Ad hos magnus adolescentium numerus disciplinæ causa concurret, magnoque sunt apud eos in honore: nam serè de omnibus controversiis publicis, privatisque constituunt. Et si quod est admissum facinus, si cædes facta, si de hereditate, de finibus controversia est, iidem decernunt, præmia, poenarūq; constituunt. Vide de his plura apud Cæsarem, quæ hic brevitate causa omittimus. Hanc religionem (inquit Suetonius) sub Augusto interdictam, Claudius imperator quintus poenitis abolevit. Pro iisdem etiam dicimus Druides, Druidæ, per tertiam declinationem. Cæsar bell. Gall. lib. 6: Sed de his duobus generibus alterum est Druidum, alterum Equitum. Et paulò post: His autem omnibus Druidibus præest unus, qui summâ inter eos habet auctoritatem.

Drylæ, *Drylæ*, vicus, *voussaint*, procul à Pontica Trapezunte, Stephan.

Dryme, *Dryme*, Vrbis Libyæ, Steph.

Drymia, *Drymia*, Vrbis Phocidis, Steph.

Drymusa, *Drymusa*, Insula Ionis, Steph.

Drymodis, Peloponnesi regio mediterranea, postea Pelasgis, & novissimè Arcadia dicta. Plin. lib. 4. cap. 6.

Dryope, *Dryope*, vel *Dryopis*, urbs circa Hemoniæ Dryopes autē circa Octam, à Dryope Eurypyli filia dicti sunt, Steph.

Dryopis, *Dryopis*, Populi Epironici, de quibus Strabo lib. 8. & 11. Virgil. 4. Aeneid. Cretesque, Dryopesque sicunt, pictiq; Agathyrsi.

Dryopta, *Dryopta*, *Dryoptis*, regio Dryopum circa Trachinam, Stephan. Vide CYTHNVS.

Drys, *Drys*, Vrbis Thraciæ, & alia Oenotrorum: item vicus Lyctæ circa Arum fluvium, Steph.

Dryfus, vir Trojanus apud Homerum in Iliade.

Dryfus, *Dryfus*, Samos olim dicta est, Steph.

D ante **V**.

Dubis, Gallie fluvius, Vesuntionem Sequanorum oppidum medium secans, Dolamque alluens. [German. *Die Dub* / *ist ein flus in Burgund* / *flusst gen Wisan* vnd *Doll* / *heist jent le Doux*.] Meminit ejus Cæsar, lib. 1. bell. Gall. A nonnullis Aldualdubis appellatur.

Dubitapes, filius egregius, qui vasa ex rubra creta primus finxit.

Duellonam, Bellonam antiqui appellabant, teste Varrone lib. 4. de Lingua Latina. *duob*.

Ducena, *Ducena*, Vrbis Cadurcorū in Gallia Aquitania, apud Ptolemaeum, lib. 2. cap. 3.

Duellius, sive (ut alii vocant) Duellius, Nomen civis Romani, qui primus Romæ navali certamine triumphavit. Is jam senex & trementi corpore, in quodam iurgio audivit exprobrari sibi os factidum, & tristis se domum contulit. Quamque uxori

quectus esset quare nunquam se monuisset, ut hinc vino mederetur: Fecissem (inquit illa) nisi purassem omnibus vitiis se os dolere. Cic. in Orat. Quid vero licentius quam quoddam hominum etiam nomina contraherent: quod essent approbatum ut Duellum, bellum, & Duis, bin sic Duellium cum qui Penos classe devicit. Bellum nominaverant, quum superiores semper appellati essent Duellii.

Dulichia, *Dulichia*, Insula est in mari Ionio, non procul ab Ithaca, una ex iis quibus Ulysses imperabat. Virg. 3. Aen. In medio apparet fluctu nemorosa Zacynthus, Dulichiumque, Samoque, & Nestos ardua saxa.

Dulichia, a, um, Propertius: At quum Dulichias Pallas speratur ad aras.

Dulopolis, [*Δυπολις*, à *dryes* pedes, Ger. *Kastellan in Libyen*] id est, Scythorum civitas, in Libya est. Alia Hierodotolum est, in qua unicus liber est. Ajunt & in Creta Dulopolin esse mille virorum. Est etiam parva regio in Aegypto hujus nominis, Steph.

Dumatha, *Dumatha*, Vrbis Arabiæ, Steph.

Dunsum, *Dunsum*, Ptolemæo urbs est Britannicæ, inter Austrum, & Occalum sita.

Dura, *Dura*, [*Δυρα*, à *dryes* Stephano, oppidum Mesopotamix, cujus incolæ dicuntur Dureni, *dryes*.]

Duram, *Duram, Stephanus, Quidam putant esse nomen fluvii, circa quem gigantes turrim Babel fecerunt. Alii volunt esse campum. Vide est apud Danielem in campo Duram fluvium Nabuchodonosor statuat.*

Duria, sive Durias, *Duria*, Straboni, fluvius est Edetanorum, in tractu Tarraconensis Hispaniæ, Valentiam præterfluens, & in sinum Sactonem se exonerant. Plin. lib. 3. cap. 3, & Pomponius lib. 2. Salust. Turiam vocat, lib. 4. Historiarum: Inter læva moenium dextrum flumen Turia, quod Valentiam parvo intervallo præterfluit. Quam scripturam rationem in Claudio quoque observavimus, qui sic habet: Floribus & rosis formosus Turia ripis. Phocas, aliiq; nonnulli non incedentes Grammatici, nomen hoc neutro genere effecerunt commedunt, quemadmodum & Mulucha, pro Africa fluvio, & est & alter ejusdem nominis fluvius in latere Occidentali Hispaniæ, per Vætones, & Vaccos in Oceanum influens, teste Strabone lib. 3. Ptolemæus lib. 2. cap. 6. Doriam appellat. Plin. item libro 3. cap. 16. Durias duos commemorat ex Apennino montes, & in Padum influentes. Item alium in finibus Germaniæ, Sævos à Carnuntis dirimentem, lib. 4. cap. 12.

Duriopus, *Duriopus*, Vrbis & regio Macedoniæ, Steph.

Durocotorum, *Durocotorum*, Gallie Belgicæ vrbis est Rhemorum metropolis, apud Ptol. lib. 2. cap. 9.

Dusare, *Dusare*, Scopulus & vertex altissimus Arabiæ: sic & Dusus à Dusaro deo, qui apud Arabes & Dacchos colunt. Gentile, Dusareni, Steph.

D ante **Y**.

Dymas, Virg. 2. Aen. Iphitus oblatam per Lunam Hypaniæ Dymasq; item Dynam, tribus Dorienum, Steph.

Dymbrus, *Dymbrus*, Vide THYMBRA.

Dyme, *Dyme*, Vrbis Achaie ultima ad occasum, quam Antimachus Cauconidem à Caucone fluvio cognominat, Steph.

Dymnène, Vide in D ante L, ubi male collocatum est.

Dyndasum, *Dyndasum*, Vrbis Carie, Steph.

Dyrhaci, *Dyrhaci*, Populi ad Baetras & Indiam pertinentis. Vide plura apud Steph.

Dyrhachium, [*Δυρραχίου*, Vulgè *Durace*, Germ. *Die Durr* in Macedonia am Adriaticæ in Mare setegæ.] Vrbis est in parte Macedoniæ, quæ mari Adriatico incumbit, distans à Brundisio CXXX. M. pass. trajectu. Didum autem voluit Dyrhachium à nomine ejus qui urbi portū adiecit: nam antea Epidamnus vocabatur, teste Plinio lib. 3. cap. 23. Hanc urbem Cicero exilii sui tempore amicissimam expertus est, & officiosissimam, in qua & commoratus est, donec Senatusconsulto revocaretur. Vide plura apud Steph. cui alia hujus nominis Laconia urbs est, una ex centum: & Illyriæ regio Dyrsachia, cuius incolæ Dyrsachii & Dyrsacheni.

Dyspontium, *Dyspontium*, Vrbis Pisæ, à Dyspontio Peloponnesio, Stephanus.

Dystrus, Vrbis Eubœæ, *dystrus*, Steph.

E

E antes, Nomen proprium historici Cytæi, qui fuit eadem civitate, qua Pygmalion in Oriente regnabat.

E antus, à veteribus dicitur est, qui postea Iantus, qui ineunti anno credebatur præsidere. Sept enim antiqui secundâ vocalem pro terna aliter paverunt, quod & ipsum testatur Quint. lib. 5. cap. 6. Quis loon e quoq; in loco fuit, ut Menevia, & Leber, & Mageber &c. *E* Irinus.

E arinus pen. cor. i. g. Adoleſcentis formoſi nomen apud
Marralicos, à Vere dictum, quod Græci iap appellant.
Eaſo, ons, Promontorium Pyrenæi montis, item oppidum
Vaiſconum. Vniuſq; autor Ptolemæus, lib. 2. cap. 6.

E bion Hæreticus tempore Trajani Imp. docuit Chriſtum eſſe
tantum hominem ex Joſeph & Maria natum, & obſervationē
carcerum montium Moſis ad ſalutem neceſſariam eſſe.

E boracum, i. g. Ptolemæo, Britanniæ ciuitas eſt, quam ſi
ſua lingua uocant iorta.

E broe, i. g. Vrbis in Chananeâ ludææ gẽtile Ebromus. Steph.
E bron, i. g. mons Palæſtinarum, haud longè à Gaza Syriæ
ciuitate.

E bris. Vide HERRVS.
E budēs, inſula ſunt quinque numero, in Oceano Britannico
angulo ſitæ diuiſæ, quarum incolæ (ut ſcribit Solinus) lacte
ſolum & piſcibus vitam agunt. A Plinio Habudēs dicuntur à
Stephano i. g. diplichongo non aſpirata.

E burones [i. g. Hodiè Leodiſis. Vulgò Liege. German.
Lieder.] Populi Galliarum Belgicarum, qui per fraudem multos ex
Caſaris exercitu trucidauerunt.

E buronices, Populi ſunt inter Celtas Aulere, Lexouii, &
Vnellæ, reliquisq; maximis ciuitatibus vicini.

E burum, i. g. Ptolemæo, Morauiarum oppidum eſt. Germani
uocant Diman in Moriam.

E bulis, i. g. Vulgò ibi, inſula eſt in mari Balearico al-
tera Pyriſſatun, nullum animal noxiū gignens. Plin. lib. 3.
cap. 5. Ebuli terra fugat ſerpentes, Colabianiq; paritideo infe-
ſta omnibus, niſi Ebuſitanam terram inferentibus. Habet hæc
inſula oppidum ejuſdem nominis, à Phœnicibus (ut putatur)
conditum, aut certe à Pœniſ, qui à Phœnicibus originem du-
xerunt. Silius libro 3. iam quæ Ebuſus Phœniſſa mouet, iamq;
Arabus arma.

E cameda, ſive potius Hecamedæ, i. g. apud Hom. lib. 11.
Iliad. nomen eſt filie Ariſtoi, quæ capta Tenedo, Neſſori in
prædam ceſſit.

E carana, i. g. Germ. Die Kæſtliche Hauptſtadt in Me-
dia numero plurali, pen. cor. metropolis eſt maioris Medie,
à Seleuco condita, ſiſte Plin. lib. 6. cap. 14. Strabo lib. 11. Media
in duas partes diuiſa, quarum alteram maiorem uocant, cuius
metropolis ſuit Ecarana ciuitas, & Medici imperii caput,
nunc enā Partii Regia uruntur. Huius urbis meminit & Cie.
in Oratione pro Lege Manilia, de Miſiſdate loquens: Vſq; in
Hiſpaniam (inquie) Ecaranis legatos miſit e. eos duces qui-
buſcum tum bellum gerebamur. Fuit & in ora Syriæ ejuſ-
dem nominis oppidum, in mote ſitum poſtea Carmelum ap-
pellatum: cuius meminit Plin. lib. 5. cap. 19.

E chemon, i. g. Piiami filius, à Diomede occiſus, Homer.
Iliad. 5.

E cheniſ, per quatuor ſyllabas, & pen. prod. i. g. omniū
Phæacum generoſiſſimus, teſte Homero lib. 7. Odyſſæ.

E cheria, i. g. Vrbis Italiæ, Steph.
E chetla, i. g. Vrbis Siciliae.

E chetra, i. g. Vrbis Italiæ, Steph.

E chinades, i. g. Ger. Ino ſitæ Inſel/egen dem aufſän-
gen des ſuß Acheloi vber geteg/um di Meer ſo an Acananiam ſieſſet.
Exigæ ſunt inſulæ, Acananæ adiacentes, ex aduerſo oſſi
Acheloi fluminis, natæ ex arena & limo imperu Acheloi con-
uecto, teſte Plin. lib. 2. cap. 83. De Echinadibus pulchrè Thu-
cyd. lib. 2. ubi de Acheloo Ouid. lib. Meram. 8. involucrio fabu-
læ uerum occultuit. & ex Najadibus factas inſulas tradidit:
quoniam hæc terre fluyio adgeſtæ fuerunt. Statius lib. 2. Theb.
Tuſbidas obſectas Achelous Echinades exit. Lucanus:
Craſſus obliuſat Echinades undis.
Seneca in Trojade declinat Echinas, æ, pen. prod. Quolibet
uento faciles Echinas. Lege Dulichium in Steph. Qui etiam
has inſulas circa Aetoliam eſſe ſcribit: & hoc nomen ſortitas
ab aſperitate, uel Echinosum copia, uel Echino uate.

E chinon, Thraciarum urbs eſt ad Pegafeum ſinum Pomp. Mela
lib. 2. in Thraciæ deſcriptione.

E chinus, pen. prod. i. g. Stephano, Oppidum eſt A-
cananæ, nō procul ab oſſio Acheloi, quod Echinadibus in-
ſulis nomen feciſſe putatur. [Ger. Ein Etan nahe bey dem auf-
taſſ Acheloi geteges.] Meminit huius oppidi Plin. lib. 4. cap. 1.
& eſt item Echinus, oppidum in ora Phthionidis ad Maliacū
ſinum, circa quod Sperchius in mare influit. De hoc Cicero in
Arato: Dicitur excellis errans in collibus amens, Quos tenet
Aegæo defixa in gurgite Echinus. Recenſetur etiam à Ptole-
mæo lib. 3. cap. 13.

E chion, pen. prod. i. g. Vnus fuit illorum, quorum opera ad-
iutus Cadmus, Thebas ædificauit: de quo Ouid. 3. Metamor.

Hinc etiam ipſi Thebani à Poëta Echionidæ & Echionii paſ-
ſim appellantur.

E ddana, i. g. Vrbis eſt ad Euphratem, à Phœnicibus habi-
tata ſua dicta ab Eddano duce, Steph.

E deſa, i. g. Civitas eſt Melopotamiz, ſive (ut Plinius ma-
uie) Syriæ Cæles, olim Rages dicta, teſte Hieronym. de Tra-
dition. Hebraicis. In hac Abagarus Toparchus regnauit, cuius
extat ad Chriſtam Epithola, & Chriſti ad eundem reſponſio:
ut videre eſt apud Eusebium in hiſt. Eccleſiaſt. lib. 1. Hæc olim
etiam Bambyce dicta eſt. Strabo: Trans Euphratem eſt Bam-
byce, quam & Edelſam & Hieropolim uocant: in qua Aterga-
tim Syriam deam colunt.

E deſa, i. g. dida, dida, dida, dida, dida, dida, dida, dida, dida, dida,
E deſa, i. g. Populi Scythiæ, Steph.
E dit, Ptolemæo, inſula eſt iuxta Orientalem plagam Hiber-
niæ Andros Plinio dicta.

E dom [i. g. Edom i. g.] Eſau dictus eſt, ob coſitionem
ruſe lentis, cuius edulio primogenita perdidit. Hebræi nanq;
(ut Joſephus li. 2. ſcribit.) Edom rubicū dicit. Unde & regio, in
qua regnabat Eſau, Edom dicta eſt, quæ Græci, de flexo non ni-
hil nomine Idumæam, idumæas, deo ominauerūt. Hæc nunc re-
gio (inquit Hieronymus) Gebalena dicitur, quæ eſt in ſinibus
Leuthropoleos, ubi habitabat ante Chores, qui interpretantur
liberitudo & ipſa urbs poſtea ſortita uocabulū eſt. Nunc
uitalus Palmiræ eſt à conditore ſic impoſito nomine.

E don, i. g. teſte Seruio, Mons eſt Thraciæ, aut certe Macedo-
niæ quæ Thraciæ proxima eſt, qui à Plinio lib. 4. cap. 11, ap-
pellatur Edonus.

E doni, uel Edoni, pen. longa (apud Græcos enim per ſcri-
bitur) Populi Edoni monti vicini Horat. lib. 2. Carm. Non ego ſa-
nus Bacchabor Edonis: recepto Dulce mihi ſurere eſt amico.

E donis, & Edonus, adiecti ualidè ſignificant quod Thraciæ.
Viſg. 12. Aen. Ac uelut Edoni Boreæ quū ſpiritus alto Inſonare
Aegæo. Ad hunc etiam modū Statius dixit Edonas hyemes,
pro ſtigore acerrimo, quale eſt in ſinibus Thraciæ.

E donydes, i. g. German. Die Kæſtliche Hauptſtadt in Me-
dia numero plurali, pen. cor. metropolis eſt maioris Medie,
à Seleuco condita, ſiſte Plin. lib. 6. cap. 14. Strabo lib. 11. Media
in duas partes diuiſa, quarum alteram maiorem uocant, cuius
metropolis ſuit Ecarana ciuitas, & Medici imperii caput,
nunc enā Partii Regia uruntur. Huius urbis meminit & Cie.
in Oratione pro Lege Manilia, de Miſiſdate loquens: Vſq; in
Hiſpaniam (inquie) Ecaranis legatos miſit e. eos duces qui-
buſcum tum bellum gerebamur. Fuit & in ora Syriæ ejuſ-
dem nominis oppidum, in mote ſitum poſtea Carmelum ap-
pellatum: cuius meminit Plin. lib. 5. cap. 19.

E drax, Vrbis in Galatiæ regione, uicina lacui Gadareno, ad
quam ceſſat eſt Og rex Batiæ, quæ poſtea ceſſit dimidia tribui
Man. 18. trans Iordanem. Num. 21. Iof. 13.

E dux, i. g. Vrbis in Galatiæ regione, uicina lacui Gadareno, ad
quam ceſſat eſt Og rex Batiæ, quæ poſtea ceſſit dimidia tribui
Man. 18. trans Iordanem. Num. 21. Iof. 13.

E dyne, i. g. Vrbis Cariz, Steph.

E etion, ons, i. g. Pater fuit Andromaches, & ſocer Heſto-
ris, qui apud Thebas Colicæ imperabat, teſte Homero lib. 12.
Iliad. & Hinc deducitur adiectiuum Ectioneus, i. g. O-
uid. 12. Metam. Ectioneas impleui ſanguine Thebas.

E etionca, i. g. Alterum ex Piræci promontoriis, Steph.

E gelata, x, i. g. Oppidum eſt citerioris Hiſpaniæ, natiui
ſalis ſoſinis nobilitatum Plin. lib. 31. cap. 7. In Hiſpania quo-
que citeriore Egelata eſt dicitur ſal glebis penè tranſlucenti-
bus, cui jam pridem palma inter omnia ſalis genera à pleniſq;
medicis perhibetur.

E gerta, i. g. Nympha fuit, cui ſacriſicabāt pregnan-
tes, quod eam putabant facile ſortū utero egerere. [Ger. Ein
Gerta dat ſchwangeren Weibern.] Vide AGERIA.

E gelinus, Philoſophus, Euidæi auditor, Cuius meminit Ci-
cero Acad. quæſt. lib. 4.

E geſta, i. g. Civitas in Sicilia, quæ Aeneas condidit, & ab A-
cellis matre Egeſta nominauit. Erat aut Egeſta filia Hippotæ
Trojanti, quæ pater, ne maris belluq; traderet, impoſitū uavi-
culæ diis & uentis comiſit, quæ tandem in Sicilia delata, à Crim-
niſo amne cõpſta, Accenſa eſt. Hæc poſtea Segeſta dicta
fuit: & Segellanti incolæ: quorum meminit Plin. lib. 3. cap. 1.

E gion, Vrbis inter Aetolos & Peloponneſiacos, autor Põpon:
E gion, i. g. Vrbis eſt Apuliz, ad mare Ionis,
quæ hodiè uenetiæ dicitur.

Egra, i. g. Oppidū Arabiæ, ad ſinum Euaniticū. Alia
eſt ejuſdem nominis in Germania. [Ger. Egra am Weſternen.]

E ante I.